

תת"ע 4508/10/13 - מדינת ישראל נגד מלמוד דניאל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4508-10-13 מדינת ישראל נ' מלמוד דניאל
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

נגד

מלמוד דניאל ע"י ב"כ עו"ד אוהד טמם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62 (3) לפקודה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה בקשר עם תק' 26 (2) עם ס' 38 (1) לפקודת התעבורה.

הרקע לכך שבתאריך 17.5.13 בשעה 03.40 או בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב בכביש 20 ונעצר במחסום שכרות על גשר רוקח. הנאשם נהג ברכב כשהוא שיכור ועפ"י בדיקת נשיפה נמצאו בגופו 330 מקג' אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים:

1. הנאשם נהג ברכב מ.ר. 88-416-13 על כביש 20 והוא נעצר במחסום שכרות על גשר רוקח.
2. הנאשם ביצע בדיקת נשיפון אשר נתנה אינדיקציה להמצאות אלכוהול.
3. הנאשם שתה עובר לנהיגה כוס וודקה רד בול.
4. הנאשם ביצע בדיקת מאפיינים.
5. הנאשם עבר בדיקת ינשוף ותוצאות הבדיקה הראו על כמות של 330 מקג'.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לגרסת המאשימה:

הנאשם נהג כשהוא שיכור.

לגרסת הנאשם: לא הוגשו מסמכים מקוריים, לא הוגש תצהיר מטעם יצרן הבלון, לא היתה המתנה של 15 דקות בטרם בדיקת הינשוף וכן מכשיר הינשוף לא היה תקין.

דין והכרעה

1. בתאריך 17.5.13 בסמוך לשעה 03.40 נהג הנאשם ברכב בכביש 20 מעצר במחסום שכרות על גשר רוקח.

2. לנאשם נערכה בדיקת נשיפון שנתנה אינדיקציה לשכרות. בנוסף בוצעה לנאשם בדיקת מאפיינים שעבר אותה בהצלחה, לאחר מכן בוצעה בדיקת ינשוף שמספרו 0110, כשעל פי בדיקת נשיפה נמצאו 330 מקג' אלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף.

3. מטעם התביעה העיד ע"ת 1 רס"ב ערן דקל המשרת במעבדת משטרת ישראל, באמצעותו הוגשו המסמכים הבאים:

תע"צ תקינות מכשיר ינשוף מס' 0110 - ת/1.

טופס ביקורת תקופתית - ת/2.

כרטיס מכשיר - ת/3.

תעודת בלון יחידה בזמן ביקורת שגרה ת/4.

תעודת בלון יחידה בזמן אכיפה - ת/5.

תעודת בלון מעבדה - ת/6.

לביהמ"ש הוגשו תעודות הבלון, מהן עולה כי הבלונים היו תקינים בעת ביצוע הבדיקה.

מת/2 עולה כי המכשיר עבר בדיקה תקופתית בתאריך 23.1.13 לרבות פירוט הנוגע לבלונים ששימשו לבדיקת הכיול, תוך ציון מועדי תפוגת הבלונים (סעיפים 7 ו - 10 לת/2).

ביום 26.5.13 מכשיר הינשוף נכנס לביקורת שגרתית ונמצא תקין.

עמוד 2

4. במסגרת חקירתו הנגדית העיד ע/ת 1 באשר לתקינות מכשיר הינשוף:

"... כל עוד המכשיר לא מגיע למעבדה אלי הוא תקין, להוסיף, אם יש במכשיר תקלה אלקטרונית כלשהי ... המכשיר נחסם לפעולה ואין אפשרות לאכוף איתו".

(ש' 24, 25 בעמ' 9 לפר').

וכן:

"ת. אין לי מושג מה קורה עם המכשיר בשטח, אני רק מציין עובדה כי המכשיר בשטח, לא יכל לעבוד אם יש לו תקלה אלקטרונית".

"ת. אין אפשרות לעבוד עם מכשיר הינשוף אם יש תקלה אלקטרונית לרבות תקלה באחד החיישנים, המכשיר יוציא פלט ארוך 31 המכשיר נכבה".

(ש' 11-15 עמ' 10 לפר').

5. ע/ת 2 המתנדב, ליאור גרנשטיין העיד מטעם המאשימה ובאמצעותו הוגש דוח פעולה ת/7, עפ"י דוח הפעולה במהלך ביצוע מחסום, עצר ע/ת 2 את הנאשם אשר נהג ברכב מס' 88-416-13. ע/ת 2 ביקש מהנאשם לבצע בדיקת נשיפון, הנאשם נכשל בבדיקה. ע/ת 2 הודיע לנאשם שהוא מעוכב, תוך שהוא שומר על קשר עין רצוף. בשעה 03.42 העביר את הנאשם לשוטר רווה סוריאנו ע/ת 3.

6. מטעם המאשימה העיד ע/ת 3 רס"ב רווה סוריאנו באמצעותו הוגשו מסמכים הבאים:

הזמנה לדין וכתב אישום ת/8.

דוח פעולה באכיפת נהיגה בשכרות ת/9.

דוח עיכוב ת/10.

דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף ת/11.

פליטים של בדיקות עצמאיות של השוטר ת/12.

פליטי כיוול תחילת משמרת וסופה ופלט נאשם ת/13.

לעניין מיומנותו של ע/ת 3 כמפעיל - העד עזב את אגף התנועה בנובמבר 2014 והיה מוסמך בהפעלת ינשוף. תעודת מפעיל שלו נסרקה בתיק (ש' 11,12 בעמ' 15 לפר').

עמוד 3

7. מדוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות - ת/9 עולה כי הנאשם שתה כוס וודקה רד בול וזאת באחת בלילה (סעיף 3 (ג) (ד) (ו) וכן בטופס תחקור חשוד ת/9).

לנאשם נאמר על ידי ע/ת 3 כי אסור לו לשתות לאכול לעשן ולא להקיא (ס' 6 ת/9).

8. את מבחן המאפיינים צלח הנאשם בהצלחה וההתרשמות הכללית של השוטר היא שלא ניתן לקבוע אם הנהג תחת השפעת אלכוהול.

בחקירתו הנגדית העיד ע/ת 3 לאמור:

"אני עשיתי הכל מחדש נשיפון חדש, ולא סומך על ה - 20 דקות שלו, בשעה 03.42 ואני מאפס את הבדיקה כי אני לא יודע מה ליאור עשה איתו בדרך ואני לא יכול לשפוט את ליאור ..." (ש' 28-30 עמ' 17 לפר').

9. הנאשם נשף בינושף עפ"י הפלט ת/3 בשעה 03.57 15 דקות ממועד העצירה שלו. עפ"י פלט הינושף המדידה הינה תקינה ותוצאת המדידה הינה 330 מקג'.

10. הנאשם התנגד להגשת העתקי מסמכים כשהוא טוען לכלל הראיה הטובה ביותר. (ש' 17-19 עמ' 8 לפר', ש' 7 בעמ' 11 לפר' ש' 25 עמ' 14 לפר'). על כך השיבה התביעה כדלקמן:

"לא ניתן להגיש את טופס ביקורת תקופתית וכרטיס המכשיר ברגע שנגיש את המקור זה ינעל בתיק אחד ולא נוכל להגיש בתיקים אחרים. לעניין כרטיס המכשיר יכול לקבוע פגישה עם המעבדה ולעיין במסמך מקורי ולא לחכות להוכחות ולטעון לעניין המכשיר והתיקונים לכאורה שנעשו, אני רואה רק תיקון אחד וזה לעניין התאריך מדובר בתיקון של שנה. החתימה בוצעה ע"י ערן דקל (ע/ת מס' 1 - א.י.) כך שהטענה של חברי שאיננו יודע מי ביצע את התיקון לא ברורה."

(ש' 21 - 26 בעמ' 8 לפר').

ובהמשך טענה המאשימה לאמור :

"כפי שציינתי קודם, מדובר בהעתק צילומים, התיק היה שפוט בגלל אי התייצבות הנאשם, התיק עבר למטה ארצי ושם לא הצליחו לאתר את התיק המקורי."

(ש' 9 - 10 עמ' 11 לפר').

11. בעניין זה ההלכה היא כי:

"ביהמ"ש מוסמך להתיר הצגת ראיה משנית באופן יוצא מן כלל וזאת כחריג לכלל הראיה הטובה ביותר אם ישוכנע כי המסמך המקורי אבד, או שהבאתו כרוכה בקשיים מרובים או שהיא בלתי אפשרית".

(קדמי, על הראיות, חלק שני עמ' 689).

"שקול דעתו של ביהמ"ש בהקשר זה רחב יותר, בעבר הותרה הצגת ראיה משנית ולהוכחת תוכנו של מסמך, גם כאשר הבאת המקור היתה אפשרית, אך בלתי מעשית או בלתי נוחה ונראה כי המגמה היא להתיר הוכחת תוכן מסמך בהעתקו כל עוד לא הוקמה תשתית ראויה להטלת ספק באותנטיות המקור שממנו נעשה ההעתק כאשר נטל הראיה בהקשר זה על המתנגד להצגת ההעתק"

(קדמי, על הראיות, שם בעמ' 690).

12. ברוח זה נפסקה ההלכה בע"פ 869/81 שניר לאמור:

"כלל הראיה הטובה ביותר, הנשען על דיני ההגיון והזהירות, קבע סדר עדיפויות לפיו אין להמיר את המקור במסמך חליף, אם ניתן להגיש את המקור. אולם מכאן גם נלמד היפוכו של דבר, כאשר המציאות ותנאיה לא הבטיחו שמירתו של המקור, לא היה בכך כדי להותיר את הערכאה השיפוטית כנטולת חלופה, כל עוד הטוב יותר הוא בר השגה, אין לוותר עליו. אך כאשר איננו בר השגה, לא כלו בכך כל הקיצין, וניתן היה לבדוק ולבחון, אם יש אפשרות לשאוב את המידע ממקור משני, וכך נעשה וכדין נעשה".

במקרה שלפנינו לא התאפשר מצד המאשימה להגיש את המסמכים המקוריים מאחר ואלה אבדו בעקבות העברת התיק למטה הארצי בעקבות הליך של שפיטה בהעדר שהנאשם עבר. לא העלו טענות מבוססות מצד הנאשם כי קיימים שיבושים מהותיים במסמכים שהוגשו על ידי המאשימה.

כמו כן, לא עלו טענות מצד הנאשם על שיבושים או זיוף של המסמכים אשר הוגשו על ידי המאשימה.

לגבי כל השאלות אשר התעוררו על ידי הנאשם בכל הנוגע למסמכים, ניתנו עליהם תשובות והסברים אשר הניחו את הדעת. (ראה ש' 6 - 16 בעמ' 12 לפר' וכן ש' 3 - 7 בעמ' 18 לפר').

בנסיבות העניין אני מקבל את הראיה המשנית שהוגשה על ידי התביעה - צילומי המסמכים.

13. ב"כ הנאשם העלה טענה כי לא עברו 15 דקות עד לבדיקת השכרות באמצעות מכשיר הינשוף, וזאת לאור העובדה כי לא נעשה תאום בין השעונים (ש' 23 ואילך בעמ' 24 לפר').

כאמור, הנאשם נעצר בשעה 03.40 (ראה ת/8 - הזמנה לדין וסעיף 1 בדוח פעולה ת/8) על ידי המתנדב ליאור גרנשטיין - נכשל בבדיקת נשיפון, הועבר להמשך טפול לשוטר רווה סוריאנו בשעה 03.42 (ראה ת/7 וס' 6 לת/9) ואז נאמר לנאשם שלא לאכול לא לשתות לא לעשן ולא להקיא.

פלט הינשוף של הנאשם ת/13 מראה על התחלה מדידה בשעה 03.47, כך שמועד התחלת העיכוב על ידי השוטר רווה סוריאנו ועד להתחלת בדיקת השכרות עברו 15 דקות.

טענת ב"כ הנאשם כי עקב אי התאמה בין השעונים פער הזמנים פחות מ - 15 דקות הינו תיאורטי ואינו מבוסס ובנסיבות העניין בדיקת השכרות באמצעות הינשוף נעשתה לאחר המתנה של 15 דקות.

14. ב"כ הנאשם טען כי לא הוגש תצהיר מטעם היצרן כדרישת **הלכת שרביט**.

בעניין זה יצוין כי בכפירה אשר ניתנה בתיק זה על ידי ב"כ הנאשם בפר' מיום 10.6.14, לא נטען לכפירה בכיול, או בתוכן תעודת הבלון, הכפירה מתייחסת לתקינות המכשיר בלבד, ובעניין זה עמדה המאשימה בנטל הוכחת תקינות המכשיר.

(ראה עפ"ת 47572-08-11 מ"י נ' למנוב מיכאל מחוזי ב"ש).

15. לאחר ששמעתי ובחנתי את מכלול הראיות והעדויות והתרשמתי מהעדויות שנשמעו בפני ובהסתמך על עדויות התביעה להם אני מאמין ועדותם מקובלת עלי, אני קובע כי הוכח שהנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום של נהיגה בשכרות.

לאור כל האמור לעיל, אני מרשע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' אדר ב' תשע"ו, 16 מרץ 2016, במעמד הצדדים.